

ozirom na to, da ima z muzejskim društvom jednak smoter, sklenilo bogate svoje zbirke izročiti deželnemu muzeju, sploh pa je za primerno spoznalo, prihodnjič ne samó záse, ampak v okvirji še obstoječega muzejskega društva nadaljevati preiskovanje deželoznanstva. Ko se je leta 1888. dogradil nov muzej in so se bogate zbirke »Rudolínama« primerneje in pristopneje razpostavile, bil je za voditeljstvo muzejskega društva pravi čas, *ponoviti ustavljeno delovanje*; v to svrhu je najprej priredilo javna predavanja, katerih se je omikano občinstvo udeleževalo takó živahno, da je bilo smotru primerno, oživiti društvo tudi v zunanji svoji obliki. Dne 3. julija sklical se je glavni zbor, da je izvolil odbor; ta je potem sklenil tudi društvena izvestja od leta 1889. dalje zopet redno izdajati. Dasi tudi že zagotovljeno število društvnikov obeta vspešni obstanek muzejskemu društvu, dasitudi je visoki deželni zbor kranjski velikoúdušno dovolil v pospešilo njegovih teženj izdatno podporo, potrebuje še vender vsestranske podpore in dejanske udeležbe vseh tistih krogov, kateri se za povzdigo in razširjanje deželoznanstva zanimajo in nameravajo podpirati to domovinsko, važnim kulturnim nalogam posvečeno podjetje. Da bi torej pospeševali društvo, katero je v sedanjí svoji obliki tudi prevzelo nalogo nekdanjega zgodovinskega društva, ki bode jednako gojilo zgodovino in prirodoznanstvo, vabi odbor »Muzejskega društva« k pristopu. Letna društvenina znaša 3 gld., pristojbina za umetno izdelani diplom, ki se izdaje na željo v slovenskem ali nemškem jeziku, pa 1 gld. Blagovoljna pristopna oglasila vzprejema načelnik, gospod deželni odbornik in muzejski kustos Karol Deschmann, ali pa blagajnik, gospod magistratni oficijal Jovan Robida, oziroma kak drug odbornik. — Vsem prijateljem lepe naše domovine iskreno priporočamo, da bi uvaževali to vabilo muzejskega društva ter podpirali v vsakem oziru njegovo občekoristno delovanje.

Josef Jireček †. Dne 25. novembra l. l. umrl je v Pragi slavni učenjak in pisatelj češki, predsednik češkega učenega društva, bivši naučni minister avstrijski — *Josef Jireček*. Pokojnik je bil porojen dne 9. oktobra 1825. l v Visokem Mitu na Češkem, gimnazijo je zvršil v Litomišlu, filozofijo in pravoslovje v Pragi leta 1849. Na to je vstopil za konceptnega praktikanta pri namestništvu v Pragi, kjer je oskrboval zlasti pôsel translatorja za češki jezik. Leta 1850. poklicali so ga v naučno ministerstvo, kjer je napredoval od stopnje do stopnje ter za Hohenwartha dne 12. februarija 1871. l. bil imenovan naučnim in bogočastnim ministrom, toda odstopil je s Hohenwarthom vred dne 30. oktobra 1871. l. Od tega časa je živel največ v Pragi ali državni poslanec na Dunaji, dokler ni pred dvema letoma zaradi bolehnosti odložil svojega mandata.

Josef Jireček je bil izredno učen in marljiv literarni zgodovinar češki in priobčil je ali v posebnih knjigah, ali v časopisu češkega muzeja celo vrsto znamenitih spisov sezajočih v to stroko. Najznanejša je njegova knjiga, ki jo je izdal z bratom svojim Hermenegildom v nemškem jeziku o pristnosti kraljedvorskega rokopisa. Takrat so trdili samó nemški ali Čehom neprijazni učenjaki (Feifalik, Büdinger, Schwammel), da je kraljedvorski rokopis — potvara. In Jirečkova knjiga je znova podprla véro, da je rokopis pristen. Toda Jireček sam je še učakal, da so se ravno zadnja leta zoper kraljedvorski rokopis vzdignili češki učenjaki sami ter neovržno dokazali, da je — ponarejen!

Med drugimi knjigami njegovimi je posebnega spomina vredna jako umno urejena »Anthologija«, katero je priredil za srednje šole češke in ž njo veliko pripomogel, da se je med češkim dijaštvom globoko ukoreninila ljubezen do domovine in do slovanstva sploh — in napósled »Rukovét' k dějinám literatury české do konce XVIII století« (2 zvezka) z mnogimi životopisnimi in biblijografskimi podrobnostimi. Slovenci moramo biti Jirečku od vsega srca hvaležni, da nam je naučni minister v Ljubljani na gimnaziji

dal *slovenske* paralelke, ki so se ne samó vzdržale, ampak tudi razširile in pomnožile in da je s svojim bratom Hermenegildom izdal leta 1864. knjigo »Geschichte der süd-slovenischen Literatur« (Slovenische Literatur pg 1.—149). To knjigo je spisal, kakor je znano, M. Čop, a rokopis je po Kopitarji prišel v roke Šafařiku, iz čegar ostaline ga je objavil Šafařikov zet Jos. Jireček.

Slaven skladatelj je bil leta 1805. v Ljubljani porojeni *Josip Mihelec* (Mihelec). Do 1842. leta je bival na Dunaji, ter se od tam preselil 1845. leta v Pariz. Od tistega časa je izginil z obzorja. Nobeden nemški strokovnjaški list Mihelca ne omenja, objavil je pa 1850. leta kratke črtice o življenji slavnega rojaka našega nekov Maurer v »Nouvelle Biographie générale publiée par M. M. Firmin Didot freres, sous le direction de Mile Dr. Lloefler (Paris 850 et sex 8°), zvezek XXXV. na str. 43.

Kdo vé kaj več o tem rojaku našem?

Fridolin Kavčič.

Vabilo na naročbo. Pred leti imeli smo »Slovenci« zajedno troje humorističnih listov, sedaj pa, ko s koncem leta preneha še »Rogač«, ne imeli bi nobenega več. Ker bi to vsekakor bil nedostatek v našem javnem življenji, ker se v šaljivi obliki more marsikaj povedati, kar sicer ni možno, ker je še vedno mnogo predmetov za šale in dovtipe, mnogo pa tudi takih, ki si novega tacega lista želé, sklenili smo izdajati z novim letom »BRUS« političen in šaljiv list, ki bode izhajal 1. in 15. dné vsacega meseca. — »BRUS« bode z odločno besedo, s satiro in humorjem razpravljaj dnevna vprašanja, pisal bode, kolikor razmere dopuščajo, svobodno ter skrbel čitateljem svojim za pouk in prijetno zabavo. V ta namen bode prinašal poleg raznega in šaljivega gradiva vsakovrstnih izvornih ilustracij, vmes pa tudi lepo izdelane podobe naših velmož. V prvi številki pride na vrsto prvi naš humorist, nepozabni Levstik, potem Prešeren in dr

Rodoljube po vsem Slovenskem uljudno vabimo, da nas dušno in gmotno blagovoljno podpirajo pri tem podjetji. Čim večji bode sotrudnikov in čitateljev krog, tem raznovrstnejši bode list. »BRUS« stoji za vse leto 4 gld., za pol leta 2 gld., za četr leta 1 gld. Dopisi naj se pošiljajo na uredništvo, naročnina pa na upravništvo »BRUS«-ovo v »Narodni Tiskarni«, kjer se vzprejemajo tudi inserati, katerim se cena določa po dogovoru.

Uredništvo in upravništvo »BRUS«-a.

Listnica. Za leto 1888. so plačali preveč naročnine ti gg.: Janko Kremenshek v Celovci 1 gld. 40 kr.; Anton Odar v Leadvillu v A. 3 gld. 26 kr.; Jožef Zalokar v Trnovem 1 gld. 40 kr.; Ivan Hafner v Logatci 1 gld. 15 kr.; Jos. Sattler pri Sv. Križi 1 gld. 40 kr.; Fr. Maselj v Dolenji Tuzli 1 gld.; Sittig Melanija v Smedniku 1 gld. 15 kr.; bralno društvo v Zagorji pri Št. Petru 1 gld. Prosimo jih, da si te zneske letos zaračunijo. — G. J. V—t v Celji: Še 1 gld. — G. Ivan Z—a v Idriji: Cena posameznim letnikom, kolikor jih še imamo, naznanjena je na platnicah. Letnika 1884. imamo samó 1 vezan izvod — Gg. V. Oblak, Gorázd, L—j., —n, Rádinski. Presrčna hvala za poslane spise, toda oprostite, danes ni bilo prostora! Prihodnjič gotovo. — G. R. Ponaavljamó še jeden pot, da imate lep pripovedni talent, katerega pa očitno zlorabite, Lenau-Heinejeva sentimentalnost, bogotajstvo in napósled cyankali — dvajsetletnega junaka povesti Vaše nobenemu pametnemu človeku ne morejo prikupiti. Take stvari niso za nas. Priporočamo Vam Cimpermanove sonete v denšnjem listu, zlasti 4. sonet!

„Ljubljanski Zvon“

izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30., četr leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Lastniki in založniki: **Fr. Levec** i. dr. — Izdajatelj in odgovorni urednik: **Fr. Levec**. Uredništvo in upravništvo v *Ljubljani*, v Medijatovi hiši na Dunajski cesti, 15.

Tiska »Narodna Tiskarna« v Ljubljani.